

Και «ανέστιοι» οι εκπαιδευτικοί..... Υπάρχει λύση

Το «μεγαλείο» της απαξίωσης του ελληνικού κράτους προς τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς που «διακονούν» την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση δεν αποδεικνύεται μόνο από το ύψος των αμοιβών τους. Οι περισσότεροι ευσυνείδητοι εκπαιδευτικοί έχουν συνειδητοποιήσει πια ότι οι μισθοί που λαμβάνουν είναι από τους χαμηλότερους στο δημόσιο τομέα και ότι η μισθολογική «καθίζηση» που έχουν υποστεί -ιδιαίτερα τα τελευταία κρίσιμα χρόνια- δύσκολα θα ανορθωθεί στο ορατό μέλλον.

Έχοντας, ωστόσο, συμβιβαστεί με την ιδέα του χαμηλόμισθου, εκείνο που συνεχίζει να πτοεί τους εκπαιδευτικούς είναι η μεροληπτική και άδικη στάση που συνεχίζει να τηρεί η Πολιτεία απέναντί τους σε θέματα που δεν αφορούν οικονομικές απολαβές ή διεκδικήσεις τους. Η εύλογη -κατά τη γνώμη μου- δυσφορία των εκπαιδευτικών επιτείνεται από το γεγονός ότι η Πολιτεία δεν επιφυλάσσει την ίδια μεταχείριση για άλλους κλάδους δημοσίων υπαλλήλων σε τέτοια θέματα. Και εξηγούμαι: στους δημοσίους υπαλλήλους που υπηρετούν στα Σώματα Ασφαλείας, στους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α., στους δικαστικούς, στα μέλη ΔΕΠ (πανεπιστημιακούς) και κάποιες άλλες κατηγορίες δημοσίων λειτουργών ο νόμος επιτρέπει τη χορήγηση κατ' εξαίρεσιν απόσπασης, σε περίπτωση που ο/η σύζυγός τους υπηρετεί στο Δημόσιο. Αυτό σημαίνει ότι οι παραπάνω κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων εξασφαλίζουν -είτε υπάρχει οργανικό είτε όχι- τη δυνατότητα συνυπηρέτησης με τους/τις συζύγους τους στην ίδια περιοχή.

Δυστυχώς, ανάλογη μέριμνα δεν έχει ληφθεί για τους εκπαιδευτικούς, με αποτέλεσμα οικογένειες εκπαιδευτικών να χωρίζονται και να «βολοδέρνουν» ανά την Ελλάδα ή στην καλύτερη περίπτωση να πετυχαίνουν απόσπαση -ο ένας από τους δύο στην περιοχή που υπηρετεί ο άλλος για μία συνήθως χρονιά- αλλά να ζουν μέσα στην αβεβαιότητα και το άγχος για το που θα βρεθούν «χωρισμένοι» την επόμενη χρονιά. Έτσι όμως και τα παιδιά τους αδυνατούν να μεγαλώσουν και τις οικογένειές τους να επεκτείνουν, ενώ εξαθλιώνονται ολόενα και περισσότερο οικονομικά.

Όλα αυτά συμβαίνουν σε μια χώρα που οι πολιτικοί της συνεχώς διακηρύσσουν με παρρησία ότι η δωρεάν παιδεία είναι η πρώτη τους προτεραιότητα. Από τη στιγμή όμως που οι κρατούντες δεν εξασφαλίζουν στον εκπαιδευτικό ένα μίνιμουμ εργασιακής ασφάλειας, αλλά τον αντιμετωπίζουν ως δημόσιο υπάλληλο «δεύτερης κατηγορίας» και τον απαξιώνουν καθιστώντας τον «ικέτη» μιας απόσπασης ώστε να βρεθεί στο ίδιο μέρος με την οικογένειά του, οι επαγγελίες των πολιτικών χάνουν το περιεχόμενό τους.

Παρακαλούμε, λοιπόν, τη νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να «αφουγκραστεί» το πρόβλημά μας που αφορά και σε πολλές άλλες οικογένειες εκπαιδευτικών και να ικανοποιήσει το αίτημά μας ώστε να ενταχθούμε κι εμείς στην ίδια κατηγορία δημοσίων υπαλλήλων που απολαμβάνουν το ευεργέτημα του νομοθέτη και να παραχωρηθεί ανεξαρτήτως περιορισμών δυνατότητα συνυπηρέτησης στο ίδιο τόπο ανδρόγυνων εκπαιδευτικών.

Οι εκπαιδευτικοί

Κουτσός Απόστολος-ΠΕ 11
Πλατής Βασίλειος ΠΕ02